

Klasszikusok képregényben

Tom Sawyer

KALANDJAI

MARK TWAIN

ÁTDOLGOZTA MATT JOSDAL
RAJZOLTA BRIAN SHEARER

Tom Sawyer

KALANDJAI

MARK TWAIN

VENTUS LIBRO KIADÓ

Az eredeti kiadás munkatársai:

Átdolgozta	:	Matt Josdal
Rajzolta	:	Brian Shearer
Képszerkesztő	:	RC Prakash
Színezés	:	Surya Muduli
Borító	:	Manishi Gupta (tervező), Naresh Kumar (rajzoló), RC Prakash (színező)

A magyar kiadás munkatársai:

Sorozatszerkesztő	:	Diószegi Endre
Fordította	:	Németh Dorottya és Diószegi Dorottya
Szerkesztette	:	Füzesiné Széll Szilvia

Az elektronikus változat elkészítésében közreműködött:

Grób Krisztián, Pekó Zsolt	:	
Projektvezető	:	Földes László

www.multimediplaza.com
info@multimediplaza.com

A fordítás az alábbi kiadás alapján készült:
Mark Twain: *The Adventures of Tom Sawyer*
Kalyani Navyug Media Pvt Ltd. www.campfire.co.in

ISBN 978-963-09-6925-3

Minden jog fenntartva

© 2009 Kalyani Navyug Media Pvt Ltd
© Ventus Libro Kiadó 2010
© Hungarian translation Németh Dorottya 2010

Felelős kiadó a Ventus Libro Kiadó
és Kereskedelmi Kft. ügyvezető igazgatója

A szerzőről

Samuel Langhorne Clemens, ismertebb nevén Mark Twain az amerikai irodalom atyjaként tisztelik világszerte. Két leg-híresebb művét, a *Tom Sawyer kalandjait* (1876) és a *Huckleberry Finn kalandjait* (1884) minden idők legnagyobb amerikai regényei közt tartják számon.

Twain a Missouri állambeli Floridában született 1835. november 30-án. Egy Mississippiparti községben, Hannibalban nőtt fel; minden bizonnyal ez a környezet volt Tom Sawyer és Huckleberry Finn lakhelyének ihletője is.

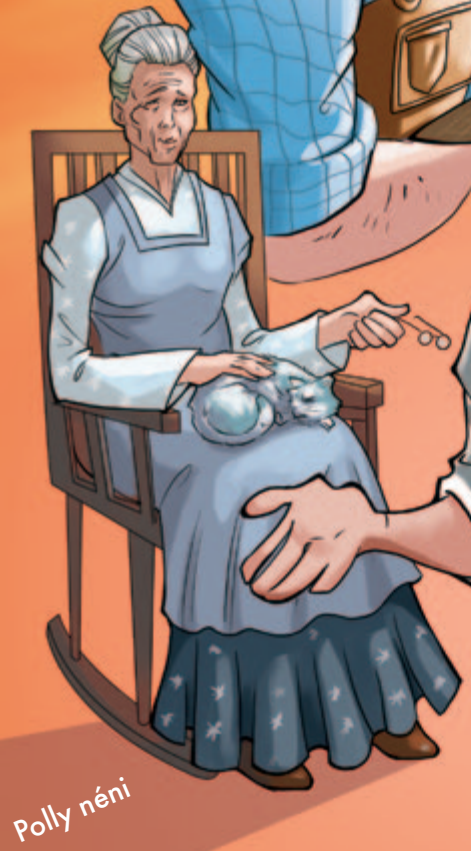
Twain életében sok mindennel foglalkozott, de az írás állandó elfoglaltságának bizonyult. Először egy nyomdában dolgozott inasként, ez idő tájt találkozott egy híres gőzhajókapitánnyal, aki felajánlotta a lehetőséget, hogy Twain hajóra szegődjön. Kétévnyi tanulás után hajóskapitányi képesítést szerzett, ettől kezdve a Mississippin dolgozott egy folyami gőzhajón. Ez nagy hasznot hozó, ám veszélyes vállalkozás volt.

Twain akkoriban nőtt fel, amikor Missouri rabszolgáállam volt. A polgárháború után a rabszolga-felszabadítás elkötelezett híveként teljes mellszélességgel támogatta a rabszolgapiacok eltörlését.

Ugyan tréfás történetek megírásával kezdte pályafutását, élete egyes szakaszainak hatására későbbi éveiben komoly, kissé talán borús nézőpontú íróvá vált. Két lányát és feleségét elvesztette, balszerencsés élete miatt soha nem volt igazán felszabadult. Mark Twain 1910-ben hunyt el, ám máig az egyik legkedveltebb író a világon.

Indián Joe

Huckleberry Finn

Polly neni

Tom Sawyer

Becky Thatcher

TOM! TOM!

Hol vagy?
Ha elkaplak,
esküszöm
hogy...

NYIKORGÁS

Megvagy!
Gondolhattam
volna, hogy itt
talállak. Minek
bújtál el ide?

Csak úgy!

Mi van
a szobában?

Nem tudom,
Polly néni.

Nos, én tudom.
Ez lekvár. Úgy bizony.
Hányszor mondtam
már, ha még egyszer
a lekvárhoz nyúlsz,
kitekerek a nyakad!

Ó! Mi van ott,
mögötted,
nénikém?

Mi?
Hol?

Mindig bedőlök
neki. Holnap egész nap
dolgozni fog, ez jó
büntetés lesz. Benntartom
szombatot is, amíg a többi
gyerek kirándul...

A néni hátrafordult, megragadta a szoknyáját, Tom pedig kiviharzott a szobából.

...jobban utálja
a munkát, mint bármi
mást a világon.
De az ő érdekében
muszáj ezt tennem, különben
elzúllik.

Eljött a szombat reggel, a levegő friss és tiszta volt, hétágra sütött a nap, a falu buzgón szorgoskodott. Minden száj dalra fakadt, az emberek szívében muzsika szólt.

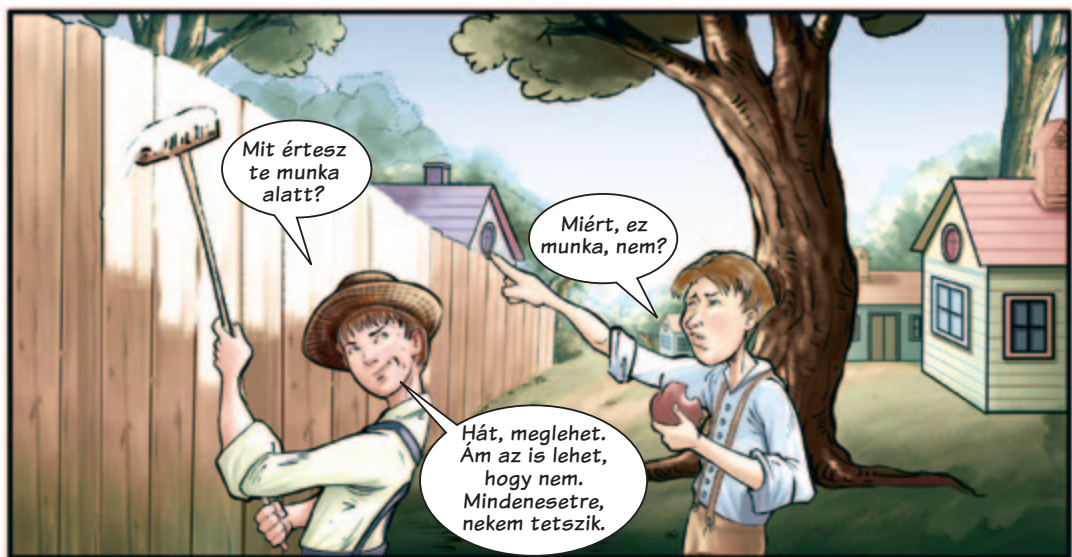
JAJJ!

Tom kísértält a kerítéshez egy vödör mésszel és egy hosszú nyelű ecsettel. Amikor azonban végignézett a kerítésen, hirtelen mélyszégyes szomorúság fogta el.

Ahogy meglátta a harminc méter hosszú és majd három méter magas kerítést, az életét hirtelen üresnek és nyomorultnak érezte. Hamarosan Ben Rogers tünt fel az úton. Az a fiú, akinek a gúnyolódásától Tom a leginkább tartott.

Úszni megyek, Tom, nincs kedved velem jönni?

Bár ahogy elnézem, szívesebben dolgozol, nem igaz?

Tom tovább festette a kerítést.

Ó, kérlek, azt ne mondd, hogy élvezed!

Hogy élvezem-e? Már miért ne élvezném? Nem mindennap meszelhet az ember kerítést.

Ben ezen egy pillanatra elgondolkodott. Abba-hagyta az almarágcsálást.

Tom fel-le mozgatta az ecsetet, néha hátralépett és elégedetten szemlélte a kerítést, vizsgálgatta, javítgatta a festést. Ben pedig csak figyelte, és egyre jobban érdekelni kezdte a munka.

Hmmmm...

Mondd, Tom, meszelhetek egy kicsit én is?

Hát, nem is tudom, Ben, Polly néni nagyon szereti ezt a kerítést, és száz fiúból alig akadna egy, aki rendesen megcsálná neki.

Naaa, kérlek, csak hadd próbáljam meg, csak egy kicsit! Én is megengedném neked, Tom.

Én is neked, Ben, de Polly néni...

Nem lehet, Ben, félek...

Tudom, Tom, de hidd el, éppen olyan óvatos leszek, mint te, sőt még az almám csutkját is neked adom, ha megengeded.

Az egész almát neked adom!

Vonakodva ugyan, de Tom végül odanyújtotta az ecsetet Bennek. Belül azonban már szinte fuldoklott a nevetéstől. És amíg Ben a kerítéssel bajlódott, Tom az almát majszolta és azon gondolkodott, kiket tudna még így törbe csalni.

Jelentkezőkben ugyan nem volt hiány. A fiúk sorra tűntek fel, mind gúnyolódni jött, ám végül meszelni is ottmaradt.

A következő pár deszkát Tom Billy Fishernek ígérte, cserébe egy papírsárkányért, majd Johnny Millertől szerzett egy halott egeret. Délutánra már tobzódott a kacatkincsekben.

Tom közben megfejtette az emberi természet egyik nagy rejtelmét – ahhoz, hogy valaki kedvet kapjon egy unalmas dologhoz, csak meg kell tiltani neki, hogy megtegye.

Ha így állunk tehát, az élet mégsem olyan szörnyű...

Tom remekül szórakozott a délután folyamán, és ha nem fogyott volna el a méz, talán a falu összes fiúja a kerítést festette volna.

Később...

Most már kimehetek játszani, nénikém?

Micsoda? Máris? Hol tartasz a kerítéssel?

Készen vagyok.

Tom, ne hazudj, úgyse hiszem el.

Nem hazudok, minden kész van.

Polly néni úgy döntött, kimegy, és saját szemével bizonyosodik meg róla, hogy Tom igazat mond. Már annak is örült volna, ha Tom állításának csak az ötöde igaz.

Mikor azonban meglátta a bemázolt kerítést, amit nem csak úgy bemázoltak, hanem újra és újra szépen átkentek, a csodálkozástól elállt a szava.

Semmi kétség, tudsz te dolgozni, ha akarsz. Rendben, menj csak játszani.

Erre Tom elszaladt a főtér felé, ahol két „seregnyi” fiú készülődött az összecsapásra. Tom volt az egyik csapat vezetője, a másiké pedig Joe Harper.

Mikor Jeff Thatcher háza mellé ért, egy lányt pillantott meg a kertben.

Tom csapata győzött, egy hosszú és nehéz csata után. Megszámolták a halottakat, kicserélték a túszoikat, majd megegyeztek a következő ütközetben és annak időpontjában. Ezek után a csapatok elmasíroztak, Tom pedig egyedül sétált tovább.

A frissen megkoszorúzott hős most egyetlen puska-lövés nélkül foglyul esett.

Tágra nyílt szemmel, vágyakozva bámulta ezt az angyalt, míg a lány észre nem vette. Aztán...

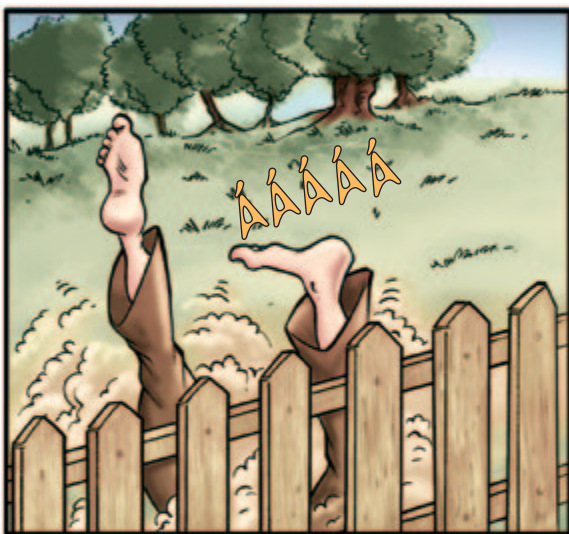
...mindenféle képtelen kisiújs
módon próbált hivalkodni, csak,
hogy elnyerje az angyal tetszését.

Egy ideig még folytatta nevetséges
bolondságait, ám amikor éppen nyaktörő
mutatványainak közepén tartott...

...oldalra pillantott, és meglátta,
amint a kislány a ház felé igyekszik.

Egy pillanatra megállt a lépcsőn,
majd az ajtóhoz lépett. Tom hatalmasat
sóhajtott, amint a kislány bement
az ajtón. Ekkor újra felderült az arca...

...ugyanis a lány egy árvácskát dobott
át a kerítésen, majd újra eltűnt.

Tom körbekémlelt, hogy
senki sem figyeli-e,
majd lábujjai közé csippentve
felszedte a kis virágot.

Boldogan ugrándozott a zsákmánnyal, majd befordult a sarkon. Ezután betűzte a virágot az ingébe, éppen a szíve fölé.

Visszafutott a kerítéshez, és újra meg újra előadta a mutatóványait.

Késő estig ott volt, de a kislány nem mutatkozott. Tom azzal vigasztalta magát, hogy talán az ablakból figyelni őt titokban. Végül hazaballagott, feje tele volt gondolatokkal a titokzatos kislányról.

Hétfő reggel Tom Sawyer szörnyen érezte magát. A hétfő egyet jelentett egy hét nyüglődéssel az iskolában.

Tom minden hétfőn azt kívánta, bárcsak ne is lenne ünnepnap, ami annyira megnehezíti mindig az iskolába való visszatérést. Csak feküdt és gondolkodott.

Ha beteg lennék, biztosan itthon maradhatnék.

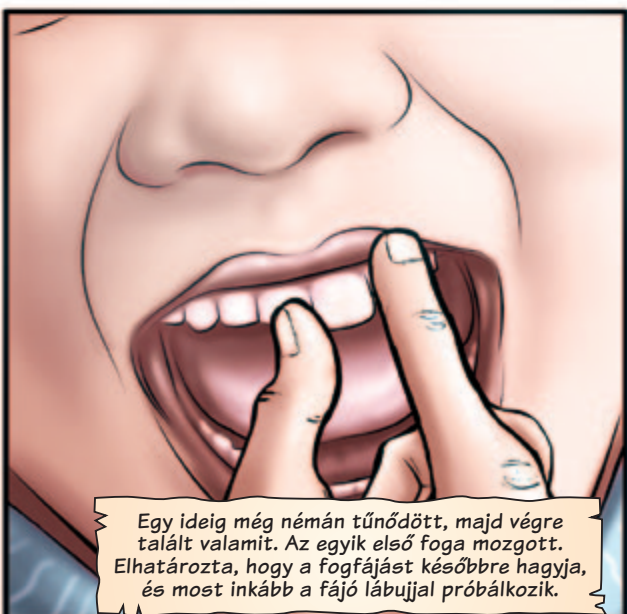

Végigvizsgálta magát, de semmit nem talált. Újrakezdte.

Hmmm... Mit is mondott az orvos arról a valamiről, ami ágyhoz szögezte azt a beteget két vagy három hétig, aztán majdnem leesett az egyik ujjá?

De Tom nem tudta pontosan felidézni az egészet.

Egy ideig még némán tündődött, majd végre talált valamit. Az egyik első fogja mozgott. Elhatározta, hogy a fogfájást későbbre hagyja, és most inkább a fájó lábujjal próbálkozik.

Félt, hogy nem lesz elég hihető, ezért nyöszörögni kezdett.

áúúúúú

Tom? Tom, mi van veled már megint?

Ó, nénikém, fáj a lábujjam, már be is dagadt!

Jó vicc, Tom! Hagyd abba a színészkedést, és ki az ágyból!

A nyöszörgés abbamaradt, és a fájdalom is ellillant. Bár Tom kicsit neveltségesebben érezte magát, előállt a másik bajával.

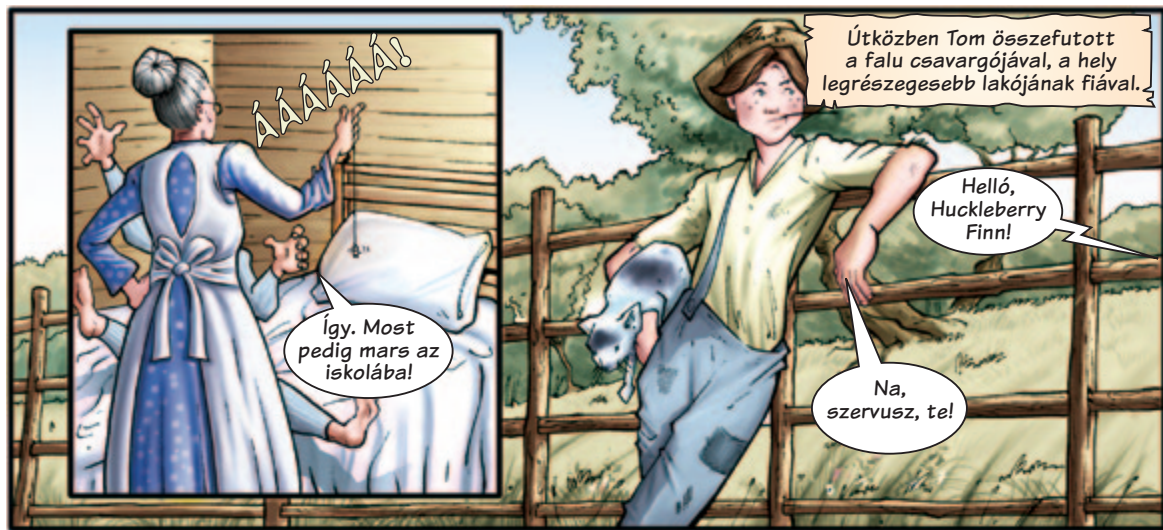
A fogad... Mi baja a fogadnak?

De Polly néni, a fogam!

Az egyik mozog, nagyon fáj!

Polly néni azonnal előkészítette a foghúzó kellékeit.

Szóval mozog a fogad, mi? Nem nagy ügy!

Útközben Tom összefutott a falu csavargójával, a hely legrészegebb lakójának fiával.

Így. Most pedig mars az iskolába!

Helló, Huckleberry Finn!

Na, szervusz, te!

Mi van nálad?

Egy döglött macska.

Hadd nézzem meg, Huck!

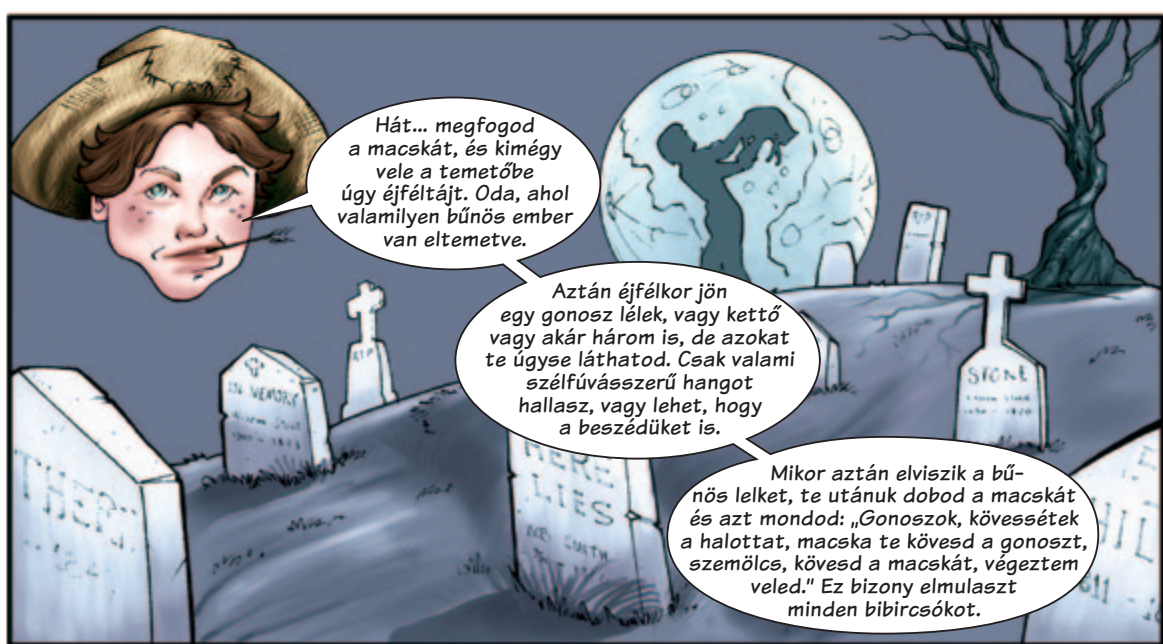
Hát, ez tényleg döglött. Hol szerezted?

Egy fiútól vettem.

És mondd, mire jók a halott macskák, Huck?

Hogy mire jók? Hát hogy elmulasszuk vele a szemölcsöket.

Hogy kezeled a szemölcsöket halott macskával?

Hát... megfogod a macskát, és kimégy vele a temetőbe úgy éjfél tájt. Oda, ahol valamilyen bűnös ember van eltemetve.

Aztán éjfélkor jön egy gonosz lélek, vagy kettő vagy akár három is, de azokat te úgyse láthatod. Csak valami szélfúvásszerű hangot hallasz, vagy lehet, hogy a beszédüket is.

Mikor aztán elviszik a bűnös lelket, te utánuk dobod a macskát és azt mondogd: „Gonoszok, kövessétek a halottat, macska te kövesd a gonoszt, szemölcs, kövesd a macskát, végezttem veled.” Ez bizony elmulaszt minden bibircsókot.

Jól hangzik.
És mondd, Hucky,
mikor mégy el
a temetőbe a
macskával?

Ma éjjel.

Mehetek
veled?

Persze,
ha nem
félsz.

Félek? Dehogy
félek. Te fogsz
nyávogni?

Igen, te pedig visszányávogsz,
ha tudsz. A legutóbb is addig
nyávogtam, mert nem adtál
jelet, amíg az emberek
kövekkal nem kezdték el
dobálni. Azt hitték, hogy
macska vagyok.

Most
nyávogok
majd, Huck.

Mikor végre megérkezett az iskolába,
Tom fürgén szedte a lábát,
hogy úgy tűnjön, mintha igyekezne.

Thomas
Sawyer!

Tom tudta, ha a teljes
nevén szólítják, az csak
rosszat jelenthet.

Igen,
Uram?

Gyere csak ide,
fiam, és meséld
el, miért késtél el
már megint!

És hol
voltál?

Tom éppen azon volt, hogy egy remek hazug-
sággal rukkoljon elő, amikor megpillantotta azt
a két fonott, szőke copfot, amelyek rabul ejtették.

Öööm...
Szóval én...
öööm.

Huckleberry Finn-nel beszélgettem, Uram!

A tanár úr szíve csaknem megállt, az osztályban néma csönd támadt. A pupillák kitágultak, vajon Tomnak elment az esze?

Thomas Sawyer, ez a legmegdöbbentőbb válasz, amit valaha hallottam. Remélem, tudod, mit kapsz ezért.

A tanár úr keze addig mozgott, amíg el nem fáradt.

Most pedig menj és ülj a lányok közé! Remélem, ez elég lecke volt.

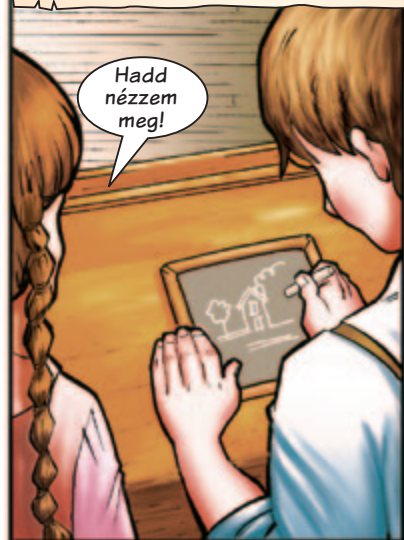

HA HA HA HHI HHI

Micsoda szerencse, az egyetlen szabad hely a szőke copfos kislány mellett volt.

Tom rajzolni kezdett a kis táblára. A lány egy ideig úgy tett, mintha nem látná, de kíváncsisága hamar legyőzte a gőgösségét.

Hadd nézzem meg!

Szép. Rajzolj embert is!

Ó, de szép! Bárcsak tudnék rajzolni!

Rajzolni könnyű! Megtanítalak.

Tényleg? Mikor?

Persze, majd délben. Te hazamész ebédelni?

Itt maradok, ha te is.

Jó, akkor maradok. Mi a neved?

Becky Thatcher. És a tiéd? Ó, tudom, Thomas Sawyer.

Ez csak a gúnynevem. Ha jól viselkedem, csak Tom vagyok. Te is hívj így, jó?

Rendben. Mi az ott?

Semmi, semmi.

De igen, mutasd!

Nem, nem. Téged ez nem érdekel.

De érdekel. Hadd nézzem meg!

Ki fogod kotyogni.

Nem, ígérem, nem fogom.

Tudom, hogy nem érdekel.

Becky arrébb lökte Tom kezét, elpirult és elégedetten nézett rá.

Ó, te szemtelen!

Ebben a pillanatban valaki fültövön ragadta Tomot, és az osztály kuncogása közepette visszarángálta őt a saját helyére.

Tom füle bár sajgott, a szíve majd kiugrott az örömtől.